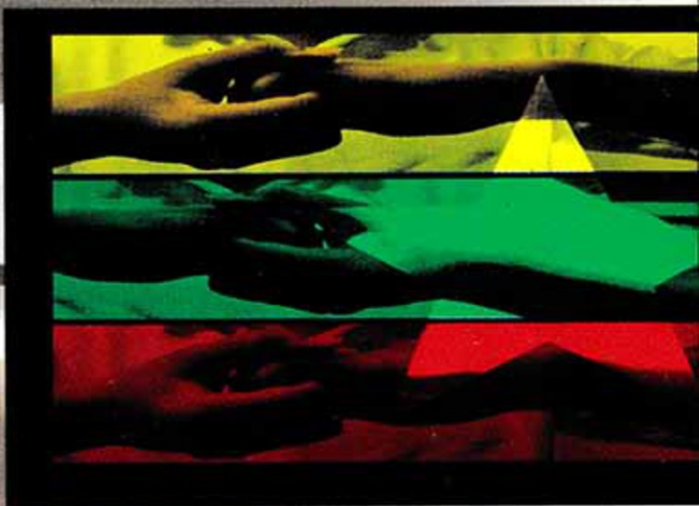

နိုင်ငံရေးသမားတို့
ပြည်သူတွေကို
ဘယ်လို ကျေးဇူးဆပ်ကြမလဲ
ဒေါက်တာထွန်းဝင်း

နိဒါန်း

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၂၀၁၁ ခု ဌာတိတော်များ နှင့် အစိုးရ သစ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီး ပါတီစုံ ဒီမိုကရေစီ လှုပ်ရှားဟန်များ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါသည်။ ။ ထိုအခါ လူငယ်အပေါင်းတို့ ၏ နိုင်ငံရေးအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု အတိုင်းအတာ မြင့်တက် လာပြီး လက်လှမ်းမီသရွေ့ နိုင်ငံရေးစာပေများ ရှာဖွေ ဖတ်ရှုနေကြသည် ကို တွေ့ရပါသည်။ ။

ယနေ့ပစ္စုပ္ပန် ကာလ၌ အမေရိကန်၌ သမ္မတ လုပ်နေသူ အိုဘားမား (၅၀နှစ်) သည် သမ္မတလောင်း ရွေးပွဲ၌ ပြိုင်ဘက် ဟီလာရီ ကလင်တန် (၆၄ နှစ်)၊ သမ္မတရွေးပွဲ၌ ပြိုင်ဘက် ရွန် မက်ကီန်း(၇၃ နှစ်) တို့ နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက နိုင်ငံရေးသုတ (knowledge)၊ နိုင်ငံရေး အတွေ့အကြုံ(experience) သာသည် ဟု မဆိုနိုင်ပါ။ သို့သော် အိုဘားမားသည် စကားပြော ကောင်းသူ ဖြစ်သည်။ ။ စကားပြောကောင်းရခြင်းမှာ ရှိသလောက် သုတနှင့် အတွေ့အကြုံကို အခြေခံ၍ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ စဉ်းစားခြင်း (analytical thinking) လုပ်နိုင်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ စဉ်းစားခြင်း ကောင်းမွန်သူသည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်း (decision making) ကောင်းမွန်သူ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်ကို ရေးသားသူ ကျွန်တော်သည် ဆရာဝန်တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံရေးသိပ္ပံပညာရှင်တစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ သို့သော် အသက်အရွယ်အရ နိုင်ငံရေးသုတ အကန့်အသတ် တစ်ခုအထိ ရှိလာပါသည်။ ။ ရှိသ

လောက် သုတများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ဤစာအုပ်ပါ ဆောင်းပါးများကို ရေးသားခဲ့ရာတွင် သုတကို စဉ်းစားပုံနှင့် အသုံးချပုံတို့ ကို အသားပေး ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ။ ဤ စာအုပ်ကို လေ့လာသော လူငယ်တို့ သည် အ နာဂတ်တွင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ရာနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ရာတို့ ၌ ထူးချွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်လာကြစေရန် ဆန္ဒပြုလိုက်ပါကြောင်း။

ဒေါက်တာထွန်းဝင်း

*

နိုင်ငံသားတစ်ယောက်ချင်းစီရဲ့
စံပြပုဂ္ဂိုလ်(ခေါင်းဆောင်)ကို ရှာဖွေခြင်းနဲ့ အလုပ်ရှင်ကို
ရှာဖွေခြင်း မတူပါ

ယခုအခါ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေအရ အစိုးရသစ် ပေါ်ထွန်း၊ လွှတ်တော်များ အသက်ဝင်ပြီး ပါတီစုံလည်း ပေါ်ထွန်းလာကြရာ နိုင်ငံသားများ သည် မိမိ နှစ်သက်ရာပါတီကို ဝင်လိုက ဝင်နိုင်ပြီး မဝင်လိုကလည်း နေနိုင်သည် ။ နိုင်ငံရေး အသိစိတ်များ နိုးကြားလာချိန်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည် ။ သို့ပါ၍ နိုင်ငံသားများ သည် ခေါင်းဆောင် (leader)၊ အုပ်ချုပ်သူ (Administartor) စသော သဘောတရားများကို နားလည်သင့်ပါ၏။

ဝန်ခံရမည် ဆိုပါသော် ကျွန်တော်သည် ဆရာဝန်ဘွဲ့ ရပြီး ၁၀ နှစ်ကျော် ကြာသည် အထိ အုပ်ချုပ်သူ ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ကွဲကွဲပြားပြား မသိခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်သည် ၁၀ တန်းအထိ သင်ခဲ့ရသော သင်ရိုးတွင် လည်းကောင်း၊ ဆေးတက္ကသိုလ်သင်ရိုးတွင် လည်းကောင်း၊ leadership ခေါ် ခေါင်းဆောင်သဘောတရားများ မပါဝင်ပါ။ နောင်မှ သာ ကျွန်တော်သည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စီမံကိန်းများမှာ ၁၀ နှစ် အလုပ်လုပ်တော့ ဝပ်ရှော့၊ ဆီမီနာ၊ အင်တာနေရှင်နယ်ဆီမီနာတွေ တက်ရင်း နည်းနည်း သိခဲ့ရသလို စီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာ သင်တန်းတွေ တက်ရင်း သိခဲ့ပါ၏။ ဒါတောင် သိပ်သိလှတယ်ရယ်လို့ မဟုတ်။ သို့သော် ကျေးလက်ဒေသက လူငယ်ကလေးများ ကိုယ့်လောက်မှ မတတ်ဘူး ထင်၍ သိတာ

လေး နည်းနည်းကို မျှဝေချင်ပါသည်။ ။

တစ်ဖန် အုပ်ချုပ်သူဆိုတာနှင့် မိမိကို ထမင်းကျွေးမည့် အလုပ်ရှင် ဆိုတာလည်း မတူပြန်ပါ။ နိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်သူ ဆိုတာကတော့ နိုင်ငံ၏ ရှင်ဘုရင် သို့မဟုတ် သမ္မတ သို့မဟုတ် ဝန်ကြီးချုပ်ဆိုတာ သေချာပါသည်။ ။ သို့သော် ခေါင်းဆောင် ဆိုတာကတော့ သမ္မတလည်း ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်၊ သို့မဟုတ် ရွာတစ်ရွာမှာ ကာလသားတစ်သိုက်၏ ကာလသားခေါင်းသည် လူငယ်ခေါင်းဆောင်ပင်။ သူကတော့ သမ္မတလည်း မဟုတ်ပြန်ပေ။

တစ်ဖန် လူ့အသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုမှာ မတူညီသော အဖွဲ့နှစ်ခုရှိပါက ဟိုဘက် ပြေးကပ်၊ ဒီဘက် ပြေးကပ်၊ ဟိုလူ့ကို ဆရာတင်လိုက်၊ ဒီလူ့ကို ဆရာတင်လိုက် လုပ်ကြသော လူမျိုးသည် ခေါင်းဆောင်ကို လိုက်ရှာခြင်း မဟုတ်ပေ။ မိမိတို့ ကို ထမင်းကျွေးမည့်အလုပ်ရှင်၊ အခွင့်အရေးတွေ ပေးမည့် ဩဇာရှိသူကို လိုက်ရှာခြင်းပင်။ သို့ပါ၍ ဒဿနတချို့ တင်ဆက်ရမည် ဆိုလျှင်တော့ ဒီလိုပါ။

Leadershipခေါ် ခေါင်းဆောင်မှု အကြောင်းကို ရေးသားထားသော စာအုပ်တစ်ခုတွင် ဖတ်ရှုခဲ့ရသည် မှာ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာဖို့ အတွက် ရာထူးတစ်ခု ရှိရန် မလိုပါဟု ဆိုပါသည်။ ။

ခေါင်းဆောင်ကွယ်လွန်ပြီဟု ထင်ကြသူတစ်စု

ကျွန်တော်၏ ဖခင်ဘက်မှ ဘိုးဘိုးသည် အသက် ၆၈ နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့၏။ သူတွင် သားသမီး ရှစ်ဦး ရှိပြီး မုဆိုးဖို ဘဝဖြင့် သားသမီးတွေကို လူလားမြောက်အောင် ရိုးသား ကြိုးစားစွာ လုပ်ကျွေးခဲ့ပါသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ၏ ဘိုးဘိုးသည် သူ့သားသမီးတွေ၏ ဘဝဝယ် စံပြ ပုဂ္ဂိုလ် ဆိုလည်း ဟုတ်၊ ခေါင်းဆောင်ဆိုရင်လည်း ဟုတ်ပါသ

ည် ဟု ဆိုရပါမည်။

သို့သော် တစ်နေ့သောအခါ၌ သူ လေဖြတ်ပါ၏။ လေဖြတ်ပြီး တစ်နှစ်အကြာ၌ အနိစ္စ ရောက်ပါ၏။ ထိုအခါ သူ၏ သမီး (ကျွန်တော်၏ အဒေါ်) များ သည် သူတို့ စံပြ အားထားသော ခေါင်းဆောင် ကွယ်လွန်ပြီဟု ထင်ကြ၏။ ထိုအချိန်သည် ၁၉၅၇ခုနှစ် ဖြစ်ပါသည် ။ ဒီတော့ သူတို့ အော်ဟစ်ငိုယိုကြပုံစကားလုံး အချို့မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

“အောင်မယ်လေး ... မြင်းမိုရ်တောင်ကြီး ပြိုကျပါပေါ့လား”

“အမိမဲ့သား ရေနည်းငါး ဖြစ်ရပါပေါ့ တော့ ... ဟော့ ဟော့”

“အောင်မယ်လေး ... ဘယ်သူ့ကို သွားအားကိုးရတော့မှာ လဲ”

“ဘဝတစ်ခုရဲ့ ခေါင်းဆောင် မရှိတော့ဘူး”

“ခွေးဖြစ်ပါပေါ့တော့”

“လမ်းညွှန်မယ့်သူ မရှိတော့ပါဘူးတော့”

စသည် ဖြင့် ငိုးချင်းချကြသည် ဟု သိရပါ၏။ သို့သော် ဘိုးဘိုး ကွယ်လွန်ပြီး ရက်လည်သွား တော့လည်း သူတို့ တစ်တွေ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ပဲ လုပ်စရာရှိတဲ့ အလုပ်တွေကို ဆက် လုပ်သွား ကြပါတယ်။ တကယ်တော့ သူတို့ ခွေး မဖြစ်ပါ။ ဘိုးဘိုးကလည်း မယ်မယ်ရရ လမ်းစဉ် ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ ချမှတ်သွားတာ မဟုတ်။ ဘိုးဘိုးရဲ့ လမ်းစဉ်က သာမန်ပါပဲ။ ဘာလဲဆိုတော့ ရိုးရိုးသားသား ကြိုးကြိုးစားစားနဲ့ ဆက်လက် စီးပွားရှာကြပါတယ်။ ဒီတော့ ခေါင်းဆောင်ကောင်း သေတော့ ခေါင်းဆောင်ရဲ့ လမ်းစဉ်ကျန်ခဲ့ပါတယ်။ အမိမဲ့သား ရေနည်းငါး မဖြစ်ပါဘူး။

တစ်ခါတုန်းက ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသားတစ်ဦးကို ဂျာနယ်တစ်စောင်က အင်တာဗျူးပါတယ်။ မင်းသားရဲ့ ဘဝမှာ

အထင်ကြီး လေးစားရတဲ့ ခေါင်းဆောင်ဟာ ဘယ်သူလဲလို့ ဂျာနယ်က
မေးတော့ မင်းသားက သူ အကြွင်းမဲ့ အထင်ကြီး လေးစားတဲ့ သူ့ခေါင်း
ဆောင်ဟာ မြတ်စွာဘုရားပါပဲလို့ ဖြေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မြတ်စွာဘုရား
ဟာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးပါပြီ။ သို့သော် ဘုရားလမ်းစဉ် ကျန်ခဲ့တယ်။ ဘာလဲ
ဆိုတော့ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးပါ။

၁။ သမ္မာအာဇီဝ (ကောင်းစွာ အသက်မွေးကြ)၊

၂။ သမ္မာဝါစာ (ကောင်းသောစကားကိုသာ ဆိုကြ)၊

၃။ သမ္မာသမာဓိ (ကောင်းစွာ တည်ကြည်ကြ)၊

၄။ သမ္မာကမ္မန္တ (မှန်တာ လုပ်ကြ)၊

၅။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ (မှန်သောအယူကို ယူကြ)၊

၆။ သမ္မာဝါယမ (ကောင်းစွာ အားထုတ်ကြ)၊

၇။ သမ္မာသတိ (ကောင်းစွာ မမေ့မလျော့ ရှိကြ)

၈။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ (ကောင်းသောအကြံ ရှိကြ)။

ဒီတော့ ဘုရားမရှိတော့ပေမဲ့ ဘုရားရဲ့ အဆုံးအမ (သာသနာ)၊ ဘု
ရားရဲ့ လမ်းစဉ်တွေ ကျန်ခဲ့တယ်။ ဘုရားရဲ့ အဆုံးအမဟာ မိမိတို့ ရဲ့
ခေါင်းဆောင်ပဲပေါ့။ ဘုရား မရှိတော့လို့ ခေါင်းဆောင်မဲ့သွားပြီ၊
အားကိုးရာ မဲ့ပြီလို့ ထင်ရင် မှားသွားပါလိမ့်မယ်။

ရှေ့ဆောင်နွားလား ဖြောင့်ဖြောင့်မသွားသည့်အခါ နောက်လိုက်တ
စ်ဦး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်

‘ရှေ့ဆောင်နွားလား ဖြောင့်ဖြောင့်သွားမှ နောက်နွားတစ်သိုက် ဖြော
င့်ဖြောင့်လိုက်၏ ’ ဟု ဆိုသော စကားပုံတစ်ခု ရှိခဲ့ဖူးပါသည် ။ ဒါကလ

ည်း မှန်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သူတို့ က နွားတွေဖြစ်နေလို့ ပါ။ နောက်လိုက် နွားငယ်လေးတွေက ခေါင်းဆောင်နွားလား ဥသဘကြီး မှန်သလား၊ မှားသလား မခွဲခြားတတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ လူသားတွေကတော့ မိမိဘဝရဲ့ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြသူက မဟုတ်တာတွေ လုပ်ပြနေရင် မိမိကရော မဟုတ်တာတွေ လိုက်ပြီး လုပ်သင့်ပါရဲ့ လား ဆိုတာကိုတော့ စဉ်းစားတတ်သင့်ပါ၏။

ကျွန်တော့်ဘဝ၏ ရှေးဦးစွာ ရှေ့ဆောင် လမ်းပြသူကတော့ ကျွန်တော်၏ ဖခင် ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ အရာရှိတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပြီး အသက် ၈၂ နှစ်မှာ ကွယ်လွန်သွားပါတယ်။ သူ့ရဲ့ အရာရှိဘဝမှာ သူဟာ လုံးဝ အဂတိ မလိုက်စားပါဘူး။ စာရိတ္တ ကောင်းခဲ့တယ်။ ဒီတော့ နောက်မှာ လိုက်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်ကလည်း စာရိတ္တကောင်းအောင် လိုက်ပြီး နေခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ဖေဖေဟာ ကျွန်တော်တို့ ရှေ့မှာ မကောင်းတာတွေ လုပ်ပြတာမျိုးလည်း ရှိပါတယ်။ ဥပမာတချို့ တင်ပြရပါသော် -

•ဆေးလိပ် အလွန်အကျွံ သောက်ပြခြင်း၊

•ရုံးလုပ်ငန်းတာဝန်ကလွဲလို့ ရပ်ရေးရွာရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စတို့ တွင် ပတ်သက်မှု အားနည်းခြင်း စသည် တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်ပါကိစ္စနှစ်ခုကို ကျွန်တော်က လိုက်ပြီး အတုမယူပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့နောက်လိုက်မှာ လည်း ဉာဏ်ရှိပါတယ်။ ရှေ့ဆောင် နွားလား ဖြောင့်ဖြောင့်သွားမှ နောက်နွားတစ်သိုက် ဖြောင့်ဖြောင့်လိုက်၏ ဟု ဆိုသော်ငြားလည်း ကျွန်တော်သည် အသိဉာဏ်မဲ့သော နွားကလေး တစ်ကောင်မှ မဟုတ်ပဲ။ လူသားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကတော့ မိမိ၏ အသိဉာဏ်သည် မိမိကို ဦးဆောင်ရမည် ဖြစ်ပါ၏။ ဒါကြောင့် ကျွန်

တောင့်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဟာ ကျွန်တော်၏ အသိဉာဏ်ပဲပေါ့ဟု ဆိုချင်ပါ၏

။

ကျွန်တော် ခြောက်တန်း ကျောင်းသား ၁၀တန်းက ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်း ရေးသားသော စကားများကို ဖတ်ရှုခွင့်ရသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို အထင်ကြီး လေးစားမိပါသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်သည် ကျွန်တော်၏ ခေါင်းဆောင်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် မမွေးခင်ကတည်းက ဗိုလ်ချုပ်သည် အနိစ္စ ရောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်နှင့် စကားမပြောဖူးပါ။ ဗိုလ်ချုပ်၏ ကြီးကြပ်မှုကို မခံယူဖူးပါ။ သို့သော် ကျွန်တော်သိသော ဗိုလ်ချုပ်၏ စရိုက်တစ်ခုက ဗိုလ်ချုပ်သည် စေတနာမှန်သူတစ်ဦး ဖြစ်၏။ ဒီတော့ ကျွန်တော်က စေတနာမှန်စွာနဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးလိုပါသော် ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်၏ နောက်လိုက်တစ်ဦး ဖြစ်သွားပါတယ်။ ခေါင်းဆောင်နဲ့ နောက်လိုက်ကြားမှ အနီးကပ် ကြီးကြပ်မှု Supervision မလိုပါ။ leader ဆိုသည် Supervisor မဟုတ်ပါ။

အလုပ်ရှင်ကို ရှာဖွေခြင်းသည် leader ကို ရှာဖွေခြင်းမဟုတ်

အချိန်သည် ကား ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၈၈၅ ခုနှစ် ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်တွင် ဗြိတိသျှ တပ်မတော်မှ ဗိုလ်ချုပ် ပရင်ဒါဂါတ်စ် ဦးဆောင်သော တပ်ဖွဲ့သည် မြန်မာ မန္တလေးနန်းတော်ကို သိမ်းပိုက်ရာ မြန်မာဘုရင့်တပ်များ လက်နက်ချ၏။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ နောက်ဆုံးဘုရင် သီပေါမင်းနှင့် မိဖုရားကြီးစုဖုရားလတ်တို့ ကို ဖမ်းဆီး၍ ရန်ကုန်မှ တစ်ဆင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ရတနာဂီရိမြို့သို့ ပို့လိုက်၏။

ထိုအခါ မြန်မာ အရာရှိ၊ နယ်စား၊ သူကြီးတို့ ၏ ထမင်းရှင်ဖြစ်သော

သီပေါဘုရင် မရှိတော့ပြီ ဖြစ်၏။ မြန်မာသူကြီး အချို့သည် အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင်၊ ဘုရင်ခံ၊ မင်းကြီးတို့ ကို ဆက်လက်ခစားရ၏။ ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထိုစဉ်က ဆရာကြီး အချုပ်တန်း ဆရာဖေ ဟူသော စာဆိုတော်ကြီးက မျက်စိစပါးမွှေးစူးပြီး တေးထပ်တစ်ပုဒ် ဒီလိုစပ်ခဲ့တယ်။

တေးထပ်

မြန်မာတွေ စည်းကမ်းဖောက်၊ ထီးနန်းပျောက်ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ မိုးငြိမ်းထောက် အသစ်မှီတယ်၊ ညစ်ပလီလူမျိုး၊ မိပစ်လို့ ဖရောင်သွေတယ်၊ ခွကောင်တွေ ခွေးဖြစ်တော့ဖို့။ မြန်မာချင်း ကြွားချင်ကြ၊ ဓားပြချင်လူမျိုး၊ ကုလားမြင် သူ့အမေ ... တော့မလိုပဲ၊ ခုမြေလျှိုး ပုန်းရှောင်၊ မိုက်မနော် ပြုမဟေးတို့ က သူ့ပထွေးတော့ ခွေးသို့ မဟောင်၊ ပြောရောဟဲ့ ရာဇဝင်ပြောင်အောင်၊ စာဇင်တောင် ဦးချလို့၊ ပလူးရပြေးကြို့ခါခါ၊ ခွေးသို့ပမာ၊ တွေးမိတိုင်း အရိုးနာသည်၊ အမျိုးပါ ဆဲချင်ပေါ့လေး။

အချုပ်တန်းဆရာဖေ(ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၈၈၅)

ဒီတော့ မြန်မာသူကြီးတွေ အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင်ကို ခစားတာကို အချုပ်တန်း ဆရာဖေက ‘ပလူးရ ပြေးကြို့ခါခါ၊ ခွေးသို့ပမာ’ ဟု တင်စား၏။ ထိုသို့ လုပ်ခြင်းသည် ထမင်းရှင်ကို ရှာတာပါ။ Leaderကိုရှာတာ မဟုတ်ပါ။

ခေါင်းဆောင် Leader ကို ဘယ်လို ရှာမလဲ

ခေါင်းဆောင်ကို ရှာဖွေလိုပါသော် သင်သည် သင့်ကိုယ်သင် စေတနာ မှန်သူ တစ်ဦး၊ အမှီအခို ကင်းသူ တစ်ဦးဟု မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ယုံကြည်ချက် ရှိပါက မှန်တစ်ချပ်ကို ကြည့်လိုက်ပါသော် မှန်တွင် ပေါ်လာသော

သင့်ပုံသည် သင့်ဘဝ၏ ခေါင်းဆောင်ပါပဲ။

သင်သည် စာပေ ကျမ်းဂန်တွေကို ဖတ်သောအခါ မြတ်စွာဘုရား၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ မဟာဠာမဂန္ဓိ မာသာထရီဇာတို့လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေကို တွေ့ပါသော် သင်သည် အထင်ကြီး လေးစားပါက သူတို့ တွေသည် ခေါင်းဆောင်ပါပဲ။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းဆောင်ကို သမိုင်းထဲ ရှာလို့ ရတယ်။

သင့်ပတ်ဝန်းကျင်၌ သင် အထင်ကြီး လေးစားသော၊ လေးစားလောကံသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကို တွေ့ပါကလည်း သူတို့ သည် သင့်ဘဝ၏ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်၏။ လေးစားထိုက်မထိုက် ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်နိုင်ရပါမည်။

HOT News, Vol.2, No.70, December 16 – 22, 2011

*